

PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP (còn gọi là Pháp Luân Công), là một môn tập luyện có lợi ích cho sức khỏe và tinh thần. Được khai sáng bởi ông Lý Hồng Chí, môn tập này gồm năm bài công pháp nhẹ nhàng, trong đó có một bài tĩnh công, cùng với việc các học viên nỗ lực thuận theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của vũ trụ ngay trong cuộc sống hàng ngày. Pháp Luân Công không chỉ đem lại lợi ích về sức khỏe và đời sống cho người tập, mà những người khác cũng được hưởng lợi.

Xuất phát từ Trung Quốc năm 1992, đến nay Pháp Luân Công đã có mặt trên khắp thế giới với học viên từ đủ mọi quốc gia, sắc tộc, cũng như các thành phần xã hội. Đối mặt với cuộc đàn áp tà ác của Đảng cộng sản Trung Quốc, học viên Pháp Luân Công càng thể hiện sức mạnh tinh thần hơn nữa qua việc phản bức hại bằng con đường nêu cao đạo lý Chân-Thiện-Nhẫn.

Minh Huệ Net là nguồn thông tin nguyên bản nhất về thực hành Pháp Luân Công và cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc, cũng như cung cấp thông tin kịp thời về tin tức các hoạt động và sự kiện liên quan đến Pháp Luân Công ở Trung Quốc cũng như ở hơn 100 quốc gia trên thế giới nơi Pháp Luân Công đang được tập luyện. Minh Huệ Net đăng tải bài chia sẻ về trải nghiệm và nhận thức của chính các học viên, vốn là những người đóng góp phần lớn bài cho trang web.

New Zealand: Thiên Quốc Nhạc Đoàn tỏa sáng tại cuộc diễu hành Lễ hội Mùa Đông lớn nhất Nam bán cầu

Bài viết của một học viên ở New Zealand

[MINH HUỆ 24-06-2014] Các học viên Pháp Luân Đại Pháp đã tham gia diễu hành Lễ hội Mùa Đông được tổ chức ở “Thủ đô phiêu lưu” Queenstown, New Zealand, vào ngày 21 tháng 06 năm 2014. Đây là cuộc diễu hành lớn nhất mùa đông ở Nam bán cầu. Những người tham gia sự kiện đã ngạc nhiên bởi Thiên Quốc Nhạc Đoàn và con thuyền được trang trí đẹp mắt.

Trang web chính thức của Lễ hội mùa đông Queenstown đăng bức ảnh của Thiên Quốc Nhạc Đoàn.

Otago Daily Times, tờ báo lớn nhất địa phương, và trang web chính thức của Lễ hội mùa đông Queenstown đã đăng những hình ảnh của Thiên Quốc Nhạc Đoàn trong bài tin tức về sự kiện.

Lễ hội Mùa Đông Queenstown là bữa tiệc mùa đông lớn nhất ở New

Các học viên Pháp Luân Đại Pháp biểu diễn công pháp tại Hội nghị Đa tín ngưỡng ở Ottawa, Canada vào ngày 08 tháng 06 năm 2014.

Zealand. Lễ kỷ niệm kéo dài 10 ngày từ 21 đến 29 tháng 06 đã thu hút hơn 40 nghìn khách tham quan từ khắp nơi trên thế giới.

Là một phần của Lễ hội Mùa Đông Queenstown, lễ diễu hành đường phố thường niên được tổ chức vào ngày 21 tháng 06. Bản nhạc “Pháp Luân Đại Pháp hảo” của Thiên Quốc Nhạc Đoàn được vang vọng khắp các ngọn núi xung quanh thị trấn.

Khán giả hết sức ấn tượng. Một số du khách Trung Quốc còn chụp ảnh Thiên Quốc Nhạc Đoàn, và nhiều người trong số họ bày tỏ sự ngạc nhiên và bất ngờ với màn trình diễn hoành tráng, ấn tượng của đoàn nhạc.

Một du khách trẻ tuổi người Trung Quốc nói: “Tôi rất ngạc nhiên bởi vì tôi đến từ Trung Quốc. Chính quyền cộng sản Trung Quốc vẫn cấm Pháp Luân Công ở Trung Quốc, vì thế khi tôi nhìn thấy các học viên Pháp Luân Công trình diễn như thế này bên ngoài Trung Quốc, tôi đã rất kinh ngạc!”

Đoàn nhạc cũng gây ấn tượng cho người dân địa phương, một số người đã chúc mừng các thành viên đoàn nhạc và hỏi xin các tài liệu thông tin để tìm hiểu thêm về Pháp Luân Công.

Một số người Tây phương thắc mắc tại sao ĐCSTQ lại bức hại một môn tu luyện tốt như vậy. Họ muốn hỏi xin tài liệu để chia sẻ với bạn bè. ■

“Thật tuyệt nếu mọi người đều tu luyện Pháp Luân Đại Pháp”

[MINH HUỆ 25-04-2014] Hôm nay tổng giám đốc của tôi tự hào nói với tôi rằng khi một vài nhân viên Phòng 610 tìm cách thăm dò về tôi, cô đã nói với họ: “Có chuyện gì với những người tu luyện Pháp Luân Công vậy? Thật tuyệt nếu mọi người đều tu luyện Pháp Luân Công!” Họ bỏ đi và rất thất vọng vì không thể khai thác được bất cứ bằng chứng nào dùng để bức hại tôi.

Lãnh đạo của tôi không sợ áp lực và đã không chỉ một lần phản đối việc Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) tìm cách bức hại tôi. Việc này khiến tôi rất cảm động và vui mừng vì cô đã hiểu rõ chân tướng về Đại Pháp và giữ mình cho đúng với lương tâm và đạo nghĩa của cô. Lãnh đạo của tôi dẫn hiểu tôi và Đại Pháp sau một vài sự việc xảy ra hơn 10 năm vừa qua.

1. Ba bộ phận muốn tuyển dụng tôi

Tôi tình cờ biết đến Đại Pháp vào năm 1997. Các nguyên lý Chân – Thiện – Nhân đã khiến tôi cảm động sâu sắc. Tôi dần hiểu ra ý nghĩa của đời người và hiểu rằng mình không nên ích kỷ mà nên giữ cho mình một chuẩn mực đạo đức cao, có trách nhiệm với gia đình và xã hội. Tôi hiểu rằng tôi nên trở thành một người tốt, trở về với chân ngã của chính mình.

Tôi từng theo đuổi một cuộc sống sung túc, xa hoa, hưởng lạc. Sau khi tu luyện Pháp Luân Đại Pháp, nhân sinh quan và thế giới quan của tôi đã cải biến. Tôi cảm thấy mình sống có mục tiêu. Trong cuộc sống hàng ngày và trong công việc, tôi cố gắng tu tâm tính, đối xử tốt với mọi người, suy nghĩ cho người khác trước, chiếu theo các yêu cầu của Đại Pháp.

Tôi tìm được một công việc vào năm 2003. Tôi làm việc chăm chỉ và thường làm phần việc của khoảng ba người mà không hề phàn nàn. Tôi đối xử tốt với mọi người và giúp đỡ họ. Tôi hướng nội khi xung đột xảy ra để xem mình đã làm không tốt ở điểm nào và tận lực xử lý một cách viên mãn. Lãnh đạo và các đồng nghiệp của tôi nghĩ tôi là người rất tốt và vào năm 2005, xuất hiện tình huống là quản lý của ba phòng ban của công ty đều muốn tuyển dụng tôi trong một hội chợ tuyển dụng nội bộ của công ty.

Vào lúc đó, vị trí đầu tiên tuyển dụng là quản lý của các phòng ban, sau đó mỗi quản lý sẽ tuyển chọn các nhân viên trong bộ phận của họ. 3 quản lý đã đến gặp tôi và mời tôi làm việc cho họ. Tôi bị đặt trong tình huống khá khó xử vì tôi không biết mình nên làm ở bộ phận nào. Một vài nhân viên không được bộ phận nào thuê và tổng giám đốc phải nói chuyện riêng với các quản lý để sắp xếp vị trí làm việc cho những người này. Do đó trường hợp của tôi là một trường hợp đặc biệt, và tôi đã trở nên khá nổi tiếng trong công ty.

Tôi tiếp tục làm tốt công việc của mình ở vị trí mới, chiếu theo các nguyên lý Chân – Thiện – Nhân, đối xử tốt với mọi người. Vào cuối năm, tôi đã được trao giải “nhân viên gương mẫu”. Lãnh đạo hiện giờ của tôi là đồng nghiệp của tôi vào lúc đó, nhưng khi đó tôi đã không có nhiều cơ hội nói chuyện với cô.

2. Bị sa thải vì cuộc đàn áp và được một người biết chân tướng mời làm việc

Phòng 610 địa phương, Cục An ninh Quốc gia và phòng cảnh sát đã bắt giữ tôi và chồng của tôi vào năm 2007 vì chúng tôi tu luyện Pháp Luân Đại Pháp. Tôi bị giam khoảng một tháng tại trung tâm giam giữ. Công ty đã sa thải tôi. Chúng tôi bị mất nhiều khoản thu nhập vì chồng tôi vẫn tiếp tục bị giam giữ. Tôi phải tìm một công việc mới.

Ngay sau đó, một đồng nghiệp trước đây của tôi gọi cho tôi và mời tôi đến làm việc tại công ty của cô ấy. Cô nói: “Tôi rất vui khi thấy chị trên website tìm việc. Tôi biết tất cả các học viên Pháp Luân Công đều là người tốt có chuẩn mực đạo đức cao.” Cô cũng kể cho tôi nghe một câu chuyện. Cô biết một học viên Pháp Luân Công một vài năm trước đây. Có người đã định hối lộ anh 10.000 tệ nhưng anh đã từ chối nhận nó. Cô đã rất ấn tượng. Tôi quyết định chấp nhận lời mời này vì cô ấy biết một chút về Pháp Luân Công, đồng nghiệp trước đây của tôi giờ trở thành lãnh đạo của tôi.

3. Giữ mình sự liêm khiết

Công ty mới này cũng chỉ vừa mới thành lập, quản lý chưa có quy phạm. Văn phòng bừa bộn, không có ai dọn dẹp, quy

định chế độ cũng không có. Thấy vậy tôi liền chủ động dọn dẹp văn phòng mỗi ngày, hoàn cảnh lập tức được cải biến. Các đồng nghiệp cũng cảm thán: “Mọi thứ đều khác kể từ khi chị đến với chúng tôi.” Dần dần, tôi thiết lập các chính sách và hệ thống cho việc quản lý công ty, cho nguồn nhân lực và đánh giá thành tích. Công ty đã sớm hoạt động đúng với quỹ đạo.

Là một học viên Pháp Luân Đại Pháp, tôi làm việc bằng toàn bộ năng lực của mình và làm bất cứ công việc nào mà đồng nghiệp của tôi không muốn làm. Tôi hoàn thành tốt mọi việc và chú tâm một cách chi tiết. Tôi cũng chỉ ra các vấn đề và đề xuất các ý kiến mang tính xây dựng từ cơ điểm của công ty và những người quản lý, với hy vọng công ty sẽ phát triển. Tôi nghiêm khắc với bản thân tại nơi làm việc nhưng khoan dung với những người khác và sẵn sàng giúp đỡ bất kỳ ai.

Lãnh đạo đã công nhận nhân phẩm và năng lực công tác của tôi. Cô nhận ra rằng tôi đang nghĩ cho đại cục, vì vậy cô sắp xếp cho tôi vào vị trí quản lý và tăng lương cho tôi, mặc dù tôi chưa bao giờ đòi hỏi điều gì. Là một học viên, dù thế nào tôi cũng phải là một người tốt. Tôi phải làm tốt công việc và có trách nhiệm với công ty. Đối với lợi ích cá nhân tôi thuận theo tự nhiên và không tranh đấu vì nó.

Để khích lệ các nhân viên, các phần thưởng được trao mỗi tháng, và vào cuối năm, phần thưởng đặc biệt được trao cho một hoặc hai nhân viên. Lãnh đạo sẽ tự quyết định người giành phần thưởng dựa theo năng lực công tác, thái độ làm việc, năng suất và nhân phẩm. Người được trao thưởng sẽ nhận được một khoản tiền mặt nằm trong khoảng từ vài trăm tới vài nghìn tệ. Tất cả các nhân viên đều muốn được công nhận và giành được giải thưởng này. Tôi được trao thưởng vài lần, nhưng hai lần tôi đã trao đổi với lãnh đạo để từ chối nhận thưởng. Tôi đề xuất rằng giải thưởng nên được trao cho một đại diện bán hàng vì người đó làm việc chăm chỉ hơn tôi, và cũng đã đóng góp nhiều cho công ty. Tôi muốn những đồng nghiệp xuất sắc khác được tôn vinh.

Còn nữa trang 3

Tiếp theo từ trang 2

Nhưng lãnh đạo luôn nghĩ rằng tôi xứng đáng hơn và khẳng khái yêu cầu tôi nhận nó.

Sau một khoảng thời gian, lãnh đạo của tôi yêu cầu tôi chịu trách nhiệm về bộ phận tài chính và quản lý các quỹ của công ty. Nói chung, trong một công ty nhỏ, lãnh đạo hoặc thân thích của anh/cô ấy thường đảm nhiệm về tài chính – việc này không thường được tin giao cho người ngoài. Khi cô đề nghị tôi nhận việc này, tôi cảm thấy rất áp lực. Tôi chưa bao giờ học về tài chính và hoàn toàn không giỏi việc này. Tôi sợ mình sẽ mắc lỗi. Nhưng cô nói: “Tôi tin chị nhất. Chị không ích kỷ, rất có trách nhiệm và tỉ mỉ. Chị phải giúp tôi quản lý sổ sách và tiền của công ty. Tôi sẽ không lo lắng nếu chị làm việc này.”

Vì cô ấy tin tưởng nên tôi đã chấp thuận. Tôi học tất cả về kế toán trong khi làm việc. Tôi đã hoàn thành tất cả các

sổ sách mỗi ngày bất kể mình phải ở lại văn phòng muộn thế nào. Tôi ghi chép lại mọi giao dịch một cách cẩn thận để không bị mắc lỗi. Tôi đã không lợi dụng vị trí công việc của mình để tham ô quỹ. Khi tôi phải mua vật liệu, đối tác đôi khi hỏi tôi làm thế nào để xuất hóa đơn – ngụ ý rằng tôi muốn có hóa đơn được xuất với số tiền cao hơn và sau đó bỏ túi phần chênh lệch. Tôi bảo họ xuất hóa đơn đúng với số tiền thực tế và tôi không giờ phóng đại về số tiền. Tôi cũng không đòi hỏi thêm phí tổn.

Lãnh đạo của tôi ngày càng hiểu Pháp Luân Đại Pháp và tin tưởng tôi hơn. Cô phản đối Phòng 610 sách nhiễu tôi một vài lần. Cô từng chịu áp lực buộc phải sa thải tôi. Thực sự tôi đã định từ chức vì tôi không muốn cô ấy chịu áp lực. Nhưng cô ấy đã không để tôi đi mà phản đối lại việc bức hại. Cô nói với tôi: “Tôi không thể

chấp nhận chị ra đi. Chị là người tốt. Tôi sẽ thu xếp việc này. Chị phải ở lại đây.” Vì cô ấy cứ khẳng khái nên đến nay tôi vẫn làm việc tại công ty.

Nhìn lại 10 năm qua, tôi có nhiều điều để nói. Dù ĐCSTQ có đối trá về Đại Pháp như thế nào, dù họ có cố gắng để đặt điều vu khống cho Đại Pháp ra sao, lừa dối đơn giản là không thể đứng vững trước sự thật. Tôi tin sẽ ngày càng có nhiều người biết đến Đại Pháp và cuộc đàn áp bất công này, càng nhiều người sẽ dẫn ủng hộ Đại Pháp, như lãnh đạo của tôi.

Các học viên Pháp Luân Đại Pháp sống chiếu theo các nguyên lý Chân – Thiện – Nhân và có một chuẩn mực đạo đức cao. Nếu bạn không biết Pháp Luân Đại Pháp hoặc đang hiểu sai về Pháp Luân Đại Pháp, xin hãy tự mình đọc cuốn Chuyển Pháp Luân. Tôi tin rằng bạn sẽ thay đổi quan điểm của mình. ■

Vienna, Áo: Du khách từ khắp nơi trên thế giới ủng hộ nỗ lực của các học viên nhằm chấm dứt cuộc bức hại

Du khách lắng nghe các học viên giới thiệu về Pháp Luân Công và về cuộc bức hại tại quảng trường Maria Theresa.

Bài viết của một học viên tại Áo

[MINH HUỆ 24-06-2014] Vào ngày 21 tháng 06, năm 2014, các học viên Pháp Luân Công tại Vienna, Áo đã tổ chức ngày hội thông tin tại quảng trường Maria Theresa, một điểm du lịch hấp dẫn của thành phố này.

Các học viên đã giới thiệu tới khách du lịch trong nước và quốc tế về môn tập Pháp Luân Công và cuộc bức hại của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) nhằm vào những người tu luyện

môn tập này tại Trung Quốc trong 15 năm qua.

Họ cũng mời du khách ký tên thỉnh nguyện kêu gọi chấm dứt hành động mô cướp nội tạng sống từ các học viên Pháp Luân Công với sự hậu thuẫn của chính quyền Trung Quốc, nhiều người đã tham gia.

Hai khách du lịch đến từ Tây Ban Nha đi ngang qua đã dừng lại và kể rằng họ đã biết về Pháp Luân Công từ trước vì họ có một người bạn là học viên Pháp Luân Công ở Hàn Quốc. Họ

đã ký tên vào đơn thỉnh nguyện chống lại nạn mô cướp nội tạng và ca ngợi rằng các học viên đang làm một việc tốt.

Một cặp vợ chồng người Trung Quốc đến từ thành phố Trường Xuân, tỉnh Cát Lâm, Trung Quốc nói chuyện với các học viên rằng họ đã biết về cuộc bức hại tàn bạo của ĐCSTQ đối với Pháp Luân Công và họ đã thoái xuất khỏi các tổ chức của ĐCSTQ. Họ hi vọng cuộc bức hại sẽ sớm chấm dứt.

Một cặp vợ chồng người Đài Loan đã nhận các tài liệu giảng chân tướng cho những người khác ở trong đoàn tham quan của họ. Họ nói: “Toàn bộ đoàn của chúng tôi là khách du lịch đến từ Trung Quốc, và họ cần biết sự thật. Họ cần biết ĐCSTQ tàn bạo như thế nào trong cuộc bức hại các học viên Pháp Luân Công.”

Các nhân viên cảnh sát cũng tìm hiểu về Pháp Luân Công và về cuộc bức hại. ■

Xét xử phi pháp học viên Pháp Luân Công: Luật sư lên án chính quyền dùng nhục hình để ép cung

Bài viết của một phóng viên báo Minh Huệ ở tỉnh Hà Bắc, Trung Quốc

[MINH HUỆ 18-05-2014] Vào ngày 30 tháng 04, tại Tòa án quận Hải Cảng, luật sư biện hộ cho học viên Pháp Luân Công Liêm Bảo Xương đã xác nhận rằng thân chủ của ông đã bị tra tấn trong lúc bị công an thẩm vấn.

Luật sư tuyên bố: “Đây là vấn đề nhân quyền. Đây là điều mà mọi người dân Trung Quốc nên quan tâm, vì mỗi chúng ta đều có thể bị điều tra và bị tra tấn để lấy lời khai.”

Phối hợp bắt giữ và tịch thu tài sản

Học viên Liêm Bảo Xương và sáu người khác đã bị bắt giữ vào ngày 10 tháng 06 năm 2013 khi hơn 20 công an xông vào xe của ông lúc ông dừng tại một nhà tù. Tất cả những người bị bắt đều là học viên Pháp Luân Công, một môn tu luyện tinh thần bị Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) đàn áp tàn bạo từ năm 1999.

Họ biết rằng người của Đội An ninh Nội địa Tân Hoàng Đảo và Cục công an đã giám sát vị trí của các học viên thông qua điện thoại di động của họ trong hai tháng trước khi thực hiện vụ bắt giữ.

Phiên xử dài sáu tiếng vào ngày 30 tháng 04 năm 2014 có sự tham dự của gia đình ông Liêm Bảo Xương và nhân viên Phòng 610 cùng với Cục Công an.

Luật sư của ông Liêm tranh luận rằng thân chủ của ông nên được tuyên bố trắng án vì luật pháp Trung Quốc cho phép tự do tín ngưỡng và tự do ngôn luận, không có cơ sở để khẳng định việc tu luyện Pháp Luân Công là bất hợp pháp ở Trung Quốc, và thân chủ của ông không vi phạm pháp luật.

Ông Liêm xác nhận rằng mình đã có được sức khỏe và tinh thần tốt hơn sau khi tu luyện Pháp Luân Công và việc tu luyện giúp ông cải thiện đạo đức và khiến ông phục vụ cộng đồng tốt hơn.

Ngoài cáo buộc tra tấn, ông Liêm còn buộc tội công an đã ăn cắp 100.000 nhân dân tệ tiền mặt trong chiếc xe của

ông trong cuộc tấn công. Tuy nhiên, chủ tọa Trương Thục Hà đã bác bỏ lời cáo buộc ăn cắp, cho rằng thiếu bằng chứng và nhân chứng.

Có 10 học viên khác đã bị lục soát nhà vào đêm 10 tháng 06, công an đã lấy đi tổng cộng 3.000.000 nhân dân tệ tiền mặt và sáu chiếc xe máy. Tổng cộng 17 học viên đã bị bắt giữ và bị đưa đến Trại giam số 1 Tân Hoàng Đảo.

Bị ép nhận tội

Tại trại giam, trưởng Đội An ninh Nội địa, Phó Hiệu Binh, cùng một cố vấn, Trương Ái Dân, đẩy thay phiên nhau thẩm vấn 17 học viên bị bắt vào ngày hôm đó.

Một tháng sau, ông Liêm Bảo Xương bị chuyển đến một phòng thẩm vấn ở Cục Công an thành phố, nơi ông bị Phó đánh vào mặt và dùng khuỷu tay tấn công vào gáy liên tục. Kết quả là ông Liêm không thể nhìn rõ và thường cảm thấy chóng mặt.

Một trưởng Đội An ninh khác hét lên: “Treo ông ấy lên và đánh nếu anh cần!” Hai lính canh đã thay phiên nhau thẩm vấn ông Liêm, cấm ông ngủ và đi vệ sinh, tra tấn ông liên tục trong 29 tiếng, và buộc ông ký vào một tuyên bố nhận tội ngay tắp lự.

Tương tự, đội trưởng Phó và những công an khác đã cùng nhau lấy “lời nhận tội” của sáu học viên khác và gửi hồ sơ đến Viện kiểm sát quận Hải Cảng Tân Hoàng Đảo và Tòa án quận Hải Cảng.

Công chúng đứng lên chống lại cuộc bức hại

Đến ngày 10 tháng 01 năm 2014, 16 trong số 17 học viên vẫn bị giam tại Trại giam số 1 Tân Hoàng Đảo. Một lời thỉnh nguyện kêu gọi thả họ được lưu hành ở Tân Hoàng Đảo đã thu hút được 4.984 chữ ký.

Hai luật sư biện hộ cho những học viên này đã bị từ chối quyền xem hồ sơ thân chủ của họ và đã cầm một biểu ngữ để phản đối trước Viện kiểm sát quận Hải Cảng. ■

Chloe, một cô gái người Anh, đã ký tên mình vào đơn thỉnh nguyện và đồng thời cô còn ký thay cho bà ngoại của mình.

Luân Đôn, Anh: Các học viên Pháp Luân Công nâng cao nhận thức về cuộc đàn áp của ĐCSTQ tại Lễ hội East Finchley

Bài viết của Đường Tú Minh

Phóng viên báo Minh Huệ ở Luân Đôn

[MINH HUỆ 24-06-2014] Các học viên Pháp Luân Công đã tham gia Lễ hội East Finchley được tổ chức tại Công viên Cherry Tree Wood phía Bắc Luân Đôn vào chiều ngày 22 tháng 06 năm 2014. Đây là lần thứ năm họ tham gia vào lễ hội này, và các công dân địa phương đã chào đón sự trở lại của họ.

Theo bà Alison Moore, ủy viên Hội đồng Lao động East Finchley và thành viên trong ban tổ chức sự kiện, Lễ hội Cộng đồng East Finchley là lễ hội miễn phí lâu đời nhất của thành phố. Có khoảng 10.000 người đã tham gia sự kiện năm nay.

Gian hàng của Pháp Luân Công nổi bật hơn hẳn những gian hàng khác bởi vẻ đẹp giản dị và an lành. Một vài học viên đã biểu diễn các bài công pháp của Pháp Luân Công trong trang phục áo phông màu vàng, tiếng nhạc nhẹ nhàng của họ giống như một ốc đảo yên tĩnh giữa khung cảnh ồn ào.

Các học viên còn phân phát tài liệu thông tin và nói chuyện với người dân. Họ cũng mời mọi người ký tên vào đơn thỉnh nguyện lên án hành động mổ cướp nội tạng từ các học viên Pháp Luân Công còn sống của Đảng Cộng sản Trung Quốc.

Trong suốt lễ hội kéo dài 06 giờ, nhiều người đã ký tên vào đơn thỉnh nguyện và một vài người trong số họ thậm chí còn đại diện cho người nhà để ký tên vào đơn thỉnh nguyện. ■